

Upeaa tähtisadetta

Perseidit on ainoa merkittävä tähdenlentorypäs, joka sattuu mukavaan vuodenaikaan. Ei tarvitse hytistä vilussa, vaan voi makailla laiturilla, katsella ja ihmetellä. Tänä vuonna kapea Kuukin on jo vaipumassa alas pohjoiseen eikä valaise enää taivasta. Kunpa viimeisetkin pilvet karkaisisivat kauas, ja katuvaloihin tulisi isompi vika!

Jo parisen kuukautta ennen Perseidien maksimia postilaatikkoon oli tipahtanut koristeltu kirje. Veljentyttäreni järjestää yhdessä avomiehensä kanssa perinteiset häät. Eivät suinkaan pappa betalar -periatteella vain ylpeästi ihan omineen, koska molemmat ovat jo tukevasti töissä ja kiinni leivässä ja särpimessä.

Häät pidetään Etelä-Karjalassa Savitaipaleella. Juhlapaikaksi on valittu komea Olkkolan kartano karun Kuolimojärven rannalla. Järveä väitetään Suomen puhtaimmaksi, koska ympärillä ei ole paljoa maataloutta, ei soita eikä teollisuutta. Järvessä elää Suomen upein kala, uhanalainen saimaannieriä, joka jäi sinne satimeen jääkauden jälkeen.

Mutta se aika! Se sattuu juuri Perseidien maksimiin. Siinähan menee vuosikymmenen mahdollisuus sivu suun. Vai voisiko hyödyntää homman ja järjestää häissä jopa performanssin?

Perseidien tähdenlentoja syntyy, kun Maa porhaltaa Swift-Tuttle -komeetan hännän läpi. Komeetta kävi täällä vuonna 1992, ja se alkaa näkyä taas paljaalla silmällä joskus vuonna 2126. Ursan arvion mukaan tunnissa voisi tulla nyt noin 60 tähdenlentoa.

Päädyin performanssin puolelle. Mitäs jos valmistelin morsiusparille pikku puheen ja jopa nolaisin itseäni. Muutaman arvokkaan puheenvuoron jälkeen sainkin luvan. Onneksi kukaan ei ollut vielä siihen mennessä maininnut Perseidejä.

Kerroin ensin niitä näitä. Sitten totesin, että kun nykynuoret ovat harjoitelleet yhteiselämää jo vuosia, hääyökään ei varmaan enää niin kohauta. Eikä Suomessa tarvitse muslimimaiden tapaan edes ripustaa aamulla narulle lakanaa näyttille.

Mutta tänä yönä, hyvä nuoripari, jos tuntuu vähänkin pitkästyttävältä, voitte hipsutella Kuolimon rantaan ja tähyillä koillisen puoleiselle taivaalle. Siellä saattaa näkyä jotain ihmeellistä. Ja jos näkyy, voi toivoa mitä vaan. Annoin vielä laatimani kartan ja ohjeet. Linnunrataa, Kassiopeiaa tai Perseusta tuskin erottaa, mutta kyllä ne ihmeet näkyvät.

Juhlat jatkuivat, rokki raikui, palvelu pelasi, parannettiin maailmaa. Järven yli kuului toisen juhlan musiikkia. Siellä hoilattiin Baddingin Paratiisia ja kaihoisaa Tähdet, tähdet - balladia? Taivas näytti kirkastuvan entisestään.

Vanhempi väki alkoi vähitellen väsyä ja liikuskella hermostuneesti. Toivoteltiin mukavia jatkoja ja vetäydyttiin yöpuulle. Morsian paljasti vielä, että hän seuraa muutenkin tähtitaivaan ilmiöitä mutta erityisen tarkasti tänä yönä. Nuoremmalle porukalle oli järjestetty yöksi vielä saunomista ja muuta hulabaloota.

Aamulla vieraita hiipi aamiaiselle. Jotkut reipaasti, jotkut varovasti ja harkitusti kaiteisiin tukeutuen. Yhä useampi nuori pistäytyi pöytäämme ja kertoi nähneensä järven yllä upeita soihtuja ja pitkään palavia tulijuovia. Tulevaisuus on nyt toivoa täynnä!

Vakuuttipa joku, että pitää ruveta perehtymään universumiin ja seuraamaan tarkemmin tähtitaivasta. Saimmekohan uusia innokkaita tähtiharrastajia?

Antero Järvinen, UrSalon jäsen, <https://www.pajen.fi/>